

Nummer 2 2026

HALTA LEJON

Dåtid och nutid

Argentinaresan

Rollen som 10

Skrivartävling

INNEHÅLL

Redaktörerna har ordet.....	3
Kuratelet har ordet.....	4
Tiden som IQ.....	8
Argentinaresan.....	10
Krönikan.....	12
Ansiktsarkivet.....	13
Nya hedersledamöter.....	14
Biblio.....	16
Pubquiz.....	17
Dåtid och nutid – Redaktör.....	18
Kalendarium.....	22
Kallelse till landskap.....	23

Foto Cassandra Klevenvall, Ebba Nettelblatt, Göteborgs nations fotograf & Canva	Adress Göteborgs Nation S:t Larsgatan 7 753 11 Uppsala	Ansvarig utgivare Ingrid Helmius	Kontakt Halta@goteborgsnation.se
---	--	--	--

REDAKTÖRERNA HAR ORDET

Kära läsare av Halta lejon! Det är med stor glädje vi, era redaktörer, välkomnar er tillbaka till ytterligare ett nummer av Halta Lejon.

Det har varit supermegamimosabrunch, storpúb, sillunch och självklart räkan sedan vi sist hördes. Tiden går så fort när en har roligt och helt plötsligt är nutid dåtid.

Att tiden går fort tror vi att alla har blivit smärtsamt varse om. För alternativet till att tiden går fort när en har roligt är inte heller att föredra, det vill säga att ha tråkigt. Att ha tråkigt är ingenting som vi någonsin har tyckt särskilt mycket om på Göteborgs nation.

I detta nummer vill vi därför stanna upp en stund. Vi blickar tillbaka i tiden, letar i arkivet och låter både nuvarande och tidigare ämbetsverkare dela med sig av sina minnen från nationen. Kanske får denna upplaga dig att tänka över dina egna minnen eller de uteblivna sådana. För vad är egentligen en nation om inte ett ständigt pågående växlande mellan det som varit, det som är och det som ännu väntar?

Vi hoppas att varje sida av detta nummer fyller er med både nostalgi och inspiration. Vi har samlat berättelser och anekdoter som sträcker sig över åren. Vi har även inkluderat ett par överraskningar som vi hoppas kommer att underhålla och glädja er. För även om tiden ständigt rör sig framåt så hoppas vi att ni kan finna tröst i att vissa ögonblick dröjer sig kvar. I minnet, i en historia eller kanske förevigas de i Halta Lejon.

Med det sagt önskar vi er en god läsning!
Låt tiden stå still, om så ens för en sekund!

Era redaktörer,
Cassandra Klevenvall
Ebba Nettelbladt

Cassandra Klevenvall
Redaktör

Ebba Nettelbladt
Redaktör

Kuratelet har ordet

IQ Mathilda Lindblad

Kära läsare av Halta Lejon!

När jag var liten åkte jag och min familj till ett tivoli i Skåne. Ett sådant där kringresande tivoli med tvivelaktig säkerhetsutrustning och enorma socker-vaddskoner. Redan då var jag ganska försiktig och påpekade snabbt riskerna med alla karuseller. Jag var också otroligt envis och vägrade sätta mig i vare sig tekopparna eller berg-och-dalbanan. Samtidigt hade jag en adrenalinsökande och energisk lillebror som inte tyckte att timmarna räckte till för allt han ville åka. Den enda lösningen blev helt enkelt att dela på oss. Han gick med pappa och jag gick med mamma. Problemet var bara att lika envis som jag var, lika envis var min mamma. Hon tyckte bestämt att vi inte kunde lämna tivolit utan att åka någonting.

Här går våra versioner av historien isär. Mamma hävdar att hon bara puttade mig i rätt riktning och uppmuntrade mig att ställa mig i kön – jag minns det som att jag blev tvingad. Hur som helst hamnade vi i kön till fritt fall, vilket kändes som ett högst olämpligt första åk på en plats där man kunde se rostiga skruvar på flera meters håll. Snart var det vår tur, och då var det för sent att ångra sig. Med tårar i ögonen satte jag mig i åkatraktionen. Jag var rasande på min mamma för att hon fått med mig på detta, tills jag insåg att det faktiskt var ganska roligt. Då fick jag svälja min stolthet och erkänna att hon hade rätt.

Det ska dock sägas att hon snart fick sota för det, för jag ville genast åka en gång till, en vilja hon absolut inte delade.

Vilket leder oss till nationen i dag. När jag först kom till Uppsala förstod jag inte riktigt vad nationalslivet innebar. Att jobba gratis verkade märkligt, och att festa på en tisdag kändes lite befängt. Ändå stod jag snart där och jobbade mitt första pass, trots att jag bestämt hade sagt att det aldrig skulle hända, och trots att jag egentligen var ganska nervös för att gå dit själv utan att känna någon. Ganska snabbt insåg jag att det faktiskt fanns en charm i det hela, även om man inte fick betalt. Det man fick i stället var chansen att bli en del av den fantastiskt fina gemenskap som finns här på nationen, och den går inte att mäta i pengar.

Om det är något jag har lärt mig, både av att åka skrämmande karuseller på tivoli och av att flytta till Uppsala, så är det att det alltid är värt att våga testa nya saker. För det kan leda till så mycket mer.

20 Erik Högfeldt

Hej!

Ett av mina starkaste barndomsminnen var när jag var 6 år gammal och nere på västkusten så fick jag för mig att jag skulle lära mig att göra en bakåtvolt ner i havet från en flytbrygga. Det gick förstås inte så bra som tänkt och jag fastnade med benet mellan bryggan och en stång vilket ledde till att jag bröt benet när jag försökte ta mig loss. Fick som tur var hjälp av min storebror att ta mig ur och sen fick jag och min farfar åka ambulanshelikopter till Uddevalla sjukhus. Som tröst fick jag och min bror en playstation 2 vilket var väldigt uppskattat när jag behövde sitta i en rullstol resten av sommaren!

Ett annat minne, från min tid som aktiv på nationen, är att jag jobbade ett pubpass på alla hjärtans dag förra året eftersom det var klubbverkarskifte och klubbverket därmed var lediga. Då träffade jag min flickvän Linda för första gången och det kommer jag aldrig att glömma. Kan därför starkt rekommendera att hoppa in på ett pass i puben då man aldrig vet vad man hittar, vare sig det är vänskap eller kärlek.

30 Hugo Svedberg

Hej alla läsare!

Jag tänkte ta den här chansen att berätta lite om ett starkt minne från min barndom kopplat till gemenskap, mitt första fotbollsminne. Jag var sju år gammal och min pappa tog med mig till Råsunda för att kolla på AIK. Som ni kanske kan förstå så hängde jag inte med särskilt mycket i matchens betydelse eller vad som stod på spel jag visste bara att jag hejade på AIK för att pappa gjorde det. Om jag ska vara ärlig så minns jag inte ens hur matchen slutade, men det som jag minns och det som verkligen gjorde ett intryck på mig var hur kul det var att vara bland en massa människor, främlingar, som alla hade en sak gemensamt, vi höll på samma fotbollslag. Just för den stunden spelade ingenting annat någon roll, det kändes inte som att vara bland främlingar. Det kändes som att vara bland vänner. Just den här känslan är varför fotboll betyder så mycket för mig än idag.

Fotboll hade faktiskt även en stor roll i att jag blev aktiv här på Göteborgs Nation. Jag har ett tydligt minne från en av dem första gångerna som jag fick känna på gemenskapen här på nationen. Det var våren 2023 och jag hade just blivit medlem men jag kände inte så många här, jag visste vilka några var från när jag hade hängt här på karaoken men inte så mycket mer än så. Då fick jag frågan att vara med att spela futsal i nationscup för göteborgs lag. Först var jag lite nervös och tvekade på att gå dit men jag är så glad att jag gjorde det, för jag hade så kul och fick verkligen känna det vi brukar kalla för "värmén på Göteborgs Nation" och det är definitivt en anledning till att jag valde att engagera mig här. Som gräddes på moset så vann vi också hela turneringen!

Klubbchef

Patrik Sonesson

Jag har funderat länge på ifall jag har något barndomsminne som jag skulle kunna koppla till ett nationsminne genom en liknelse eller så, men det går långsamt i hjärnkontoret just nu. Men ett av mina starkaste barndomsminne är när jag var på seglarläger som liten. Jag hade precis börjat få ett par kompisar som var några år äldre som jag tyckte var så otroligt tuffa. Det blåste en hel del, iallafall för att segla jolle som småtting. Så vi drar då ut i blåsten och det börjar luta något brutalt mycket, tyckte iallafall jag. De som jag seglade med skrattade och tyckte det var det bästa som fanns när det lutade och sa åt mig ”Vi har det svinkul, och så länge som vi inte får panik över lutningen så behöver inte du heller ha det”.

Efter ett tag så insåg man att det inte var så farligt. I värsta fall så hamnar man i vattnet, och det är ju kul att bada. Så efter det lägret så fortsatte jag att segla jolle i 10 år till. Det var verkligen så pass kul att jag fastnade för seglingen. När det kommer till mitt starkaste nationsminne så tänker jag ta upp min räkansittning som klubbverkare. Det var en valborg 2022 som jag hade varit ute och festat hela valborg, trots min 3Qs rekommendation att ta det lugnt inför rakan. På morgonen, till ingens förvåning, så mår jag skit. Jag tillsammans med de andra klubbverkarna ska då lyckas jobba hela räkansittningen och släppet till 04. Det var ett kul pass för att alla måde lika skit.

Festmästare

Oscar Hellberg

Jag var elva år och tyckte att jag hade full koll på hur världen fungerade. Man ville ju vara cool och att dundra fram på cykeln utan hjälm var det coolaste man kunde göra. En dag satte jag mig på cykeln och bestämde mig för att ta fart nerför den brantaste gräsbacken i grannskapet. Det var fantastiskt i början, vinden i ansiktet och känslan av fart. Men ganska snabbt övergick euforin i panik när jag insåg att halvfuktigt gräs och cykelbromsar inte riktigt är en vinnande kombination. Längst ner väntade ett litet stup med stenar. Jag hann knappt reagera innan jag var där. Det jag minns är det lilla blödande såret i huvudet och blickarna från människorna runt omkring mig. Blickar som bara sa en sak: vilken idiot.

Efter den dagen kändes cykelhjälm plötsligt inte som en så töntig grej längre. Hela tolv år senare står jag bredvid Hugo på S:t Larsgatan. Vi ska ha en spontan löptävling innan vi går vidare ut i natten. Det är samma känsla igen frihet, fart, tävling. Det är roligt i början, det är roligt i mitten. Men ganska snabbt övergår det i panik den här gången är det dock inte för mig, utan för Hugo, som inser att dåliga skor, grusigt underlag och is inte riktigt går ihop. Jag går i mål och vänder mig om, där ligger han på marken, med uppskrapade knän och händer och min blick säger nog bara en sak: vilken idiot. Vissa saker lär man sig tydligen inte förrän man ligger där själv.

TIDEN SOM 1Q

Vilka förväntningar hade du inför rollen som 1Q?

Inför rollen som 1Q förväntade jag mig ett uppdrag med stort ansvar och många olika åtaganden. Jag såg framför mig en roll där man har det övergripande ansvaret för nationens helhetsbild, att man helt enkelt ser till att saker görs och att deadlines möts. Samtidigt så var jag medveten om att det skulle vara en hel del arbete med administrativa saker så som stipendier och myndighetskontakt.

I vilken mån har rollen hittills motsvarat dina förväntningar?

Rollen har i hög grad motsvarat mina förväntningar, men också överraskat mig på vissa sätt. Jag har märkt att en stor del av arbetet handlar om att motivera människor och, om man ska vara helt ärlig, ibland tjata lite för att saker faktiskt ska bli gjorda. Det är mycket ansvar i att hålla ihop alla delar och se till att de olika trådarna inte trasslar ihop sig, vilket är både utmanande och utvecklande. Samtidigt så är 1Q en väldigt självdrivande roll där man måste se till att ta sig an arbetsuppgifter utöver de fasta saker man behöver göra.

Vilka tidigare erfarenheter eller kunskaper har du haft särskild nytta av i uppdraget?

Min tid som vikarierande säljledare på Ica har varit väldigt värdefull i den här rollen. Där fick jag, om än i mindre skala, öva på att leda människor, prioritera arbetsuppgifter och få en verksamhet att fungera i praktiken. Just förmågan att strukturera upp arbete och samtidigt få med sig andra i det man gör har jag haft stor nytta av som 1Q.

Har du stött på några större utmaningar eller hinder som har gjort särskilt intryck?

En av de största utmaningarna har varit att få alla delar av verksamheten att flyta på samtidigt. Eftersom mycket bygger på ideellt engagemang kan det ibland vara svårt att få allt att gå i takt, och då gäller det att vara både flexibel och lösningsorienterad. Det har också varit en nyttig erfarenhet att inse hur viktigt det är med tydlig kommunikation för att undvika missförstånd och onödiga problem, något jag såklart fortfarande övar på.

Vad upplever du som det roligaste med att vara 1Q?

Det finns mycket som är roligt med att vara 1Q. Jag trivs väldigt bra med de administrativa delarna av arbetet och tycker att det är roligt att få strukturera upp saker och planera event. Jag har stormtrivts med att sitta i styrelsen och att vara ordförande på Landskapen. Samtidigt är det väldigt givande att få arbeta tillsammans med engagerade människor och se idéer bli till verklighet. Höjdpunkten är ju dock såklart att få vara så mycket på Nationen och träffa ämbetsverkare under våra event och när man tar en tur genom puben under dagarna.

Förste Kurator Mathilda Lindblad

Foto: Vendela Högström

TIDEN EFTER 10

In klivandets på Göteborgs Nations vårterminen 2023 hade många Göteborgare och Ämbetsverkare undrat ifall de kommit till den nation vi känner och älskar. Erik Landell bar nationens ädlaste ämbete i karaokevärd, det stod ett mastigt och mycket färggivande träd på innergården och jag hade precis klivit på posten som nationens Förste Kurator. De förändringar nationen stod inför under året 2023 kunde inte logiskt förutses!

Jag hade anlänt till nationen under höstterminen 2021 och vårterminen 2023 skulle jag stå till tjänst som Förste Kurator, att beskriva de förväntningar jag hade är svårt både då jag hade dessa förväntningar för ganska länge sedan. Jag minns dock fortfarande mitt vallöfte i att bevara, bygga upp, bygga nytt och återfinna. Göteborgs Nation hade inte de förutsättningar och förväntningar på sig själv under denna tid. De sista restriktionerna efter Covid-19 hade precis lättats upp och nationen hade under 2010-talet gått igenom en riktig svacka, pandemin blev på något sätt nationens vändpunkt. Då jag klev på rollen som Förste Kurator så tidigt i min nationskärriär hade jag inte upplevt alla aspekter och möjliga insikter kring eventuella förväntningar på rollen. Men jag visste en sak jag ville skapa: "En plats alla vill vara, efter föreläsningen, seminariet eller tentan!"

Att vara heltidare och i mitt fall Förste Kurator är den bästa upplevelsen en kan få av nationslivet. Att få arbeta dag in och dag ut med att utveckla, driva och möta nationen i alla aspekter skapar en intern glädje och lycka när man blicka tillbaka till sin tid och hur den format efterföljande ämbetsverkares uppfattning om vad som är Göteborgs. Tycker ni pommesen är god? Tycker ni om att ha musik i hela puben? Gillar ni kassasystemet? Är det trevligt att ha en alkohol-, jämlikhets- eller miljöpolicy? Alla saker som jag tillsammans med nationens dåvarande ämbetsverkare och övriga heltidare slet för, för att göra nationen lite mysigare. Rollen som heltidare levde upp till alla verkliga och överkliga förväntningar en kunde haft och hade. Att försöka beskriva hur rollen fick mig att spränga mina förväntningar är svårt, men värmen som skapades av att möta Göteborgare från alla generationer och leda mötet mot alla utmaningar erbjuder en att känna en enorm tillfredsställelse både när jag lämnade över och nu kring nationens existens.

Den största erfarenheten, men också den tråkigaste att lyfta är att min tid som Förste Kurator har givit mig en enorm insikt i hur nationen fungerar, vad stadgan tillåter och vad man ska göra på vilken nivå. Att känna kan lilla jag genomföra förändringar till om vi vill göra detta, borde vi tänka på följande och att veta att allt kan genomföras om drivande verkare eller drivande individer finns. Att göra är stort, att våga göra är större! Denna insikt och möjlighet är det bästa med heltidroller, att våga testa sina drömmar och se vad som tjänar nationen eller bara var ett roligt test.

In klivandets på Göteborgs Nations vårterminen 2026 hade många Göteborgare som lämnade senaste åren inte känt igen utformningen av nationen; enhetliga möbler, tydlig musik och en flyttad exp. Men Göteborgs anda och glädjen som ekar inom nationens väggar och i varje Göteborgare är densamma.

DIXI

Förste Kurator Emeritus Alve Wikerstål Wiczorek

Foto: Vendela Högström

ARGENTINA

När redaktionen började sukta efter nya vyer, insåg de att avlägsen rapportering var passé. Så vår redaktör slängde allt i en väska, vinkade adjö till tryggheten i Uppsala och begav sig iväg. Beväpnad med nyfikenhet och skral gymnasiespanska, landade Ebba i Buenos Aires, Argentina, redo för sitt äventyr som utrikesreporter!

Resan har varit lika mycket en kulinarisk upptäcktsfärd som ett journalistiskt uppdrag. Det har ätits mycket. Argentina är världsberömt för sin *asado*, där olika sorters kött grillas långsamt över öppen eld eller glöd. Det handlar inte bara om maten, utan om gemenskapen runt grillen där samtalen ska ta tid. Allting går väldigt långsamt på gott och ont. Jag har också ätit *fugazzeta*, en argentinsk pizza täckt med lök och fylld med otaliga mängder smält ost. *Empanadas* har dykt upp överallt, små degknyten fyllda med exempelvis kött, ost eller majs, perfekta att äta i farten. Och så *choripán*, en grillad chorizo i bröd som ofta toppas med chimichurri, en frisk sås med persilja, vitlök och vinäger.

Mitt i alla dessa smakupplevelser har det också funnits stunder av stillhet. Jag har slagit mig ner i parker, lutat mig tillbaka i gräset och gjort som många argentinare gör varje dag, druckit mate. Den traditionella drycken görs på torkade blad från yerba mate och dricks ur en liten kopp med ett metallsugrör. Det speciella ligger i ritualen. En person fyller på varmt vatten och skickar koppen vidare i en cirkel, där alla dricker ur samma sugrör. Det blir ett sätt att umgås, att stanna upp och dela en stund tillsammans.

Utanför stadens tempo mötte jag ett annat Argentina. På landsbygden träffade jag en *gaucho*, en ryttare och boskapsskötare som lever nära naturen och bär vidare gamla traditioner. Gauchon och jag red ut över de öppna landskapen. Det var en upplevelse som präglades av stillhet och tystnad (mycket på grund av språkbarriären), men oavsett var upplevelsen något utöver det vanliga.

Tillbaka i stadens intensitet tog fotbollen vid. Jag var på plats när San Lorenzo tog hem en viktig seger, och fick senare uppleva stämningen när Boca Juniors spelade inför sina passionerade supportrar. Läktarna var en upplevelse i sig, med sånger som aldrig tog slut och en publik som levde sig in i varje ögonblick. En kul detalj om Boca Juniors är hur deras färger kom till. Ursprungligen spelade laget i samma färger som ett annat lag, men efter en förlust bestämdes det att förloraren skulle byta. Boca Juniors valde då att ta färgerna från nästa fartyg som seglade in i hamnen, och det råkade vara ett svenskt sådant. Därför spelar de än idag i blått och gult. Kul!

Jag har också vandrat genom stadens olika områden, där varje plats har sin egen karaktär. I San Telmo möts historia och nutid bland kullerstengator, marknader och antikviteter, där gatumusikanter ofta fyller luften med tango. I Palermo märks ett modernare Buenos Aires, med parker, caféer och ett lugnare tempo som bjuder in till långa promenader. I La Boca möts man av färgstarka hus, konst och en energi som speglar stadens själ.

Med en känsla av tacksamhet och nya insikter lämnar jag nu detta äventyr bakom mig, men jag är säker på att jag kommer att bära med mig denna fina resa och allt vad den innebar länge.

Tack för att ni har följt med mig!

Klart slut!
Ebba Nettelbladt

Foto: Ebba Nettelbladt

Kanske sitter ni i solen och steker, eller gjort hela dagen. Inte jag, jag tog beslutet att följa med min mormor till hennes stuga i Värmland. Värmland av alla platser. Jag hade kunnat välja att vara med på en värmlands-klubb istället men icke sa nicke. Istället blir jag väckt klockan 8. Jag får förvisso mat serverad, men hör och häpna: min mormors sambo drog igång "the ryders" (eller nåt) på högsta ljudnivå med sitt surroundljud klockan 13. Inte ska jag klaga. Jag tog källaren och sitter nu i en fätölj och pluggar. Medan ni fick rava Klubb 7 och plugga med varandra valde jag det attraktiva landskapet Värmland.

Det är något märkligt med kontraster. På ett sätt har jag bytt bort friheten mot rutiner, klubbens puls mot fågelkvitter och kaffekoppar. På ett annat sätt har jag fått något jag inte visste att jag saknade. Frukost serverad utan att jag bett om det. En klapp på axeln efter två skickade mejl. Vaniljglass i solen. Och en mormor som berättar sitt liv, om och om igen, tills detaljerna nästan blir mina egna minnen. Visst finns det stunder av irritation. Som när högtalaren vrålar mitt på dagen då eller när jag inser att plagget inte riktigt blivit gjort. Och visst finns det en viss dramatik i att smyga av bjällran från katten, som om jag själv blivit en del av något litet, lantligt äventyr, men låt katten få jaga fritt.

Men kanske är det just där, i det lilla, som balansen mellan gott och ont finns. För varje missad sida i anteckningarna får jag en historia till. För varje störande ljud får jag en stund av stillhet senare. Och någonstans mellan kaffe, källare och katt utan bjällra inser jag att det inte bara handlar om vad jag valde bort, utan om vad jag faktiskt fick, tror jag..

Jag avslutar med mormors ord som jag citerade någon gång här under veckan och tycker är värd att ta efter.

Jag vill leva farligt! Min mormor.

Krönikor,
Milly Bengtsson

K R Ö N I K A N

VINNARE AV TIDNINGSKONVENTETS SKRIVARTÄVLING

ANSIKTSARKIVET AV EBBA EKHOLM

Solen lyser in genom gardinernas vita tyger när jag reser mig ur mina lakan. Jag slår mig ner vid bordet vars blanka yta reflekterar solstrålar mot den vita väggen. Jag drar ut lådan och börjar bläddra mellan maskerna. Det är en fin dag, det kräver ett leende. Men inte ett för stort leende, jag har ett möte senare där jag måste se kompetent ut. Jag väljer med säkerhet ut ett ansikte ur lådan. Dess sköra porslinsyta lyser och den rödmålade munnen ler i precis rätt storlek. Den är perfekt. Jag kommer vara perfekt.

Samma process varje dag. Jag väljer lugnt och metodiskt ut det ansikte som passar för dagen. Jag har aldrig valt fel. Jag är alltid perfekt. Ett perfekt ansikte utåt mot världen, som gråter när det ska, skriker när det ska och skrattar när det ska. Bakom masken kan jag vara lugn. Jag vet att alla runt omkring mig ser vad de vill se. Perfektion. Perfekt. Jag är perfekt. Ibland händer det att jag glömmer masken på. Att den förblir en del av mig. Ibland vet jag inte var jag slutar och masken börjar.

Så en dag vaknar jag innan solen. Det är mörkt bakom fönstret. Regnet piskar i vinden och åskan dånar i horisonten. När jag reser mig så möter jag min reflektion i det svarta glaset. Jag ser mina ben, mina armar och mitt hår. Jag ser allt som borde finnas där förutom den som ser. Där masken brukar sitta ekar en tomhet högre än stormens dunder. Där finns ingen hud, inga ögon, inget uttryck. Det är bara luft som stirrar tillbaka på mig. Jag är ingen. Jag skriker men hör inget ljud. Jag gråter men känner inga tårar. Jag skrattar till och med men jag känner ingen glädje. Inuti är jag lika tom som hålrummet jag alltid döljer.

Jag vet inte vad jag ska känna. Jag vet inte vad jag ska göra. Utan masken vet jag inte vem jag är. Utan masken kan jag aldrig vara perfekt. Jag kastar mig över lådan och letar maniskt mellan mina ansikten. Det är fel. Fel igen. Bara fel. Jag kastar ut dem alla och hör hur de krossas. Till slut finns det ingen mask kvar. Ingen var perfekt. Deras polerade yta kan inte lugna mig längre. Jag har inte längre något att gömma mig bakom. Världen kommer att se den skam jag har försökt dölja så länge jag kan minnas. Mina lögner kommer att blottas för världens alla ögon. Alla kommer att se att jag inte är perfekt.

Tomheten inuti mig fylls med något jag inte kan förklara. En klump i magen som växer och fyller ut hela mig. Den växer sig så stor att den tar över. En överväldigande känsla som trycker sig ut genom mitt ansiktes hålrum. Det rinner något ner för hud som aldrig tidigare funnits där. En salt vätska forsar från ögon som aldrig tidigare öppnats och ner över läppar som aldrig tidigare särats. Dessa tårar kommer från en plats djupt inuti mig. Dessa tårar är inte blåmålade linjer på en felfri yta. Kanterna av mina läppar rör sig uppåt och ett bekant ljud spelas upp från mina stämband. Sorg och glädje möter varandra i mitt hjärta. Inte i strid utan i samverkan. Jag vet att jag inte är perfekt, men jag vet att jag är.

NY HEDERSLEDAMOT

KARL GARME

Karl Garme är en glad och trevlig person av utmärkt vetenskapligt anseende. Kalle var aktiv på Göteborgs Nation på 1980 och 1990-talet, då han tjänstgjorde som bland annat klubbverkare, deltog i spex och drev nationens sommarpub. Han har sedan 1990 varit verksam på Kungliga Tekniska Högskolan och är numera professor på institutionen för Flyg, rymd och rörelsemekanik. Kalle är glad, snäll, kunnig, ödmjuk och har glimten i ögat. Det vore än ära att installera honom som hedersledamot vid Göteborgs nation.

Vad är din bästa egenskap?

Jag är ihärdig. Det har jag haft nytta av.

Din favoritartist?

Queen

Har du någon dold talang?

Jag hoppas det! Om den dyker upp så ska jag ta vara på den!

Har du något motto?

Nej, det kan jag inte säga. Men ibland tänker jag att jag som människa ska göra så lite skada som möjligt. Ett motto kanske!?

Vad är höjden av lycka för dig?

Att flyta i vågor.

Presentera dig själv med fem ord

Liten, snabb med uselt morgonhumör.

Någon händelse från nationen du minns särskilt?

När vi, kanske tio personer, satt på scenen efter någon fest och försökte reda ut vad konst är. Lite lillgammalt och okunnigt men med stor öppenhet och en önskan om att förstå både begreppet och varandras argument. Jag kände mig mycket vuxen och intellektuell. En skön känsla.

Har du ett medskick till nuvarande ämbetsverkare & läsare av Halta lejon?

De nuvarande ämbetsverkarna vet nog hur de trevligt och effektivt servar medlemmar, utvecklar nationen och samtidigt har kul och stöttar varandra. Jag tror inte att jag kan skicka med något matnyttigt. Läsarna däremot uppmanar jag att engagera sig i den fina spextradition som Göteborgs nation har så att de sen kan få läsa om sina fyndigheter och skönsång i Halta Lejon. När jag var nationsaktiv vad det rolig läsning, och lite extra kul om man hade bidragit själv!

Någon hemlig dröm?

Att till sist knäcka tenniskoden.

Vad ångrar du minst av allt?

Kanske av självbevaringsdrift kommer jag inte på saker jag ångrar, än mindre hur jag skulle ranka dem. Jag väljer att tolka frågan som vad jag är väldigt nöjd med. Dit hör mina barn och att jag och Emilie delade föräldradigheten lika. Och att jag tog chansen att vara en del i Göteborgs nations sommarpub några år i början på nittioalet där jag lärde mig massor och träffade Emilie.

Kalle Garme

Stort grattis och
tack för din medverkan!

B I B L I O

Bäste läsare av Uppsalas enda tidning!

Äntligen har det blivit vår! Med våren närmar sig också mitt år som biblio sig mot sitt slut, därför vill jag inleda med att tacka för mig och framförallt tacka kulturnämnden för utmärkt stöd! Jag har haft ett helt fantastiskt roligt år på posten!

I och med att min tid som biblio börjar tar slut finns det kanske inget bättre att göra än att reflektera över dåtid och nutid. För några veckor sedan, den första april, firade jag och puben att nationens quiz fyllde tio år (april april)! Detta uppmärksammades av kvicka landsmän, som mindes att quiz anordnats på nationen i gott över tio år. Detta fick mig självfallet att undra, hur länge har egentligen quiz anordnats på nationen?

Dokumenterat i bibliodriften finns det quiz sparade med start höstterminen 2015 då Sofia Olsson var bibliotekarie. På mailen hittar jag dock ett svar från förste kurator Malin Johansson i september 2014 som bekräftar att nationen succequiz kommer att dra igång igen. Kring hösten 2014 finns det mycket dokumentation som stödjer att det anordnades ett regelbundet quiz. Nationens facebookside gör det mer spännande. I mars 2013 anordnades quiz på nationen och det omskrivs att det var "i vanlig ordning", det verkar alltså ha förekommit relativt regelbundna quiz redan under våren 2013. Alltså hela 13 år!

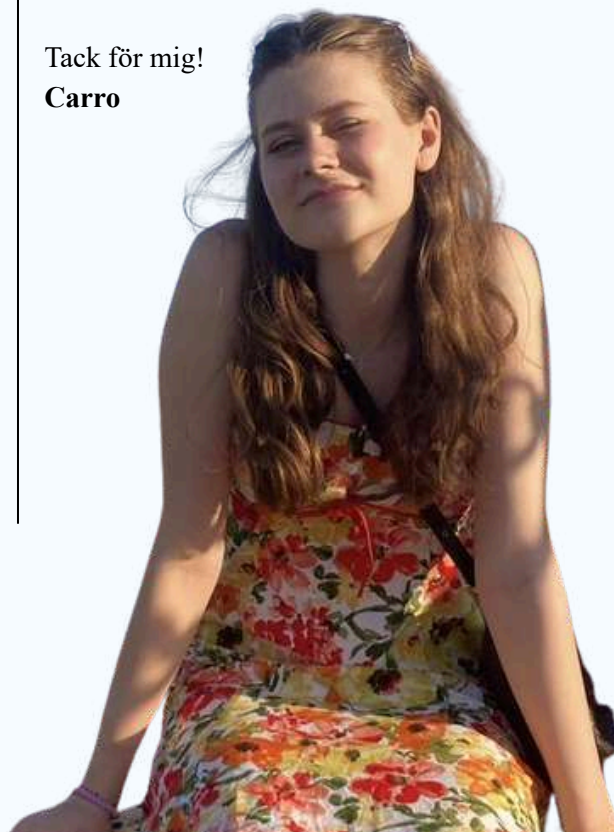
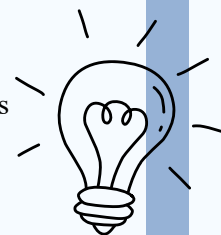
Den andra frågan som man ställer sig är naturligtvis hur länge anagramfrågan funnits med. Anagramfrågan dyker upp och börjar förekomma regelbundet under höstterminen 2019 när Evelina Reuterfors var quizmästarinna. Tyvärr finns quizen från de två åren innan henne inte lika nedsparade, alltså skulle det kunna vara hennes företrädare Ebba Ulfberg eller Anna Azdajic som började med anagram. Oberoende av detta kan det alltså konstateras att det snart är dags att faktiskt fira anagramets tioårsdag!

Nu kanske du tänker, men Carro, varför frågar du inte bara någon som var aktiv på 10-talet om quizens begynnelse? Till det säger jag bara, detta är ju avsevärt roligare, särskilt för någon som spenderar dagarna med att tänka på kommunalrätt!

Om du också är sugen på att fira 10 år finns quizet i denna upplaga av tidningen!

Tack för mig!

Carro

10ÅRSJUBILEUMSQUIZ

Ett quiz skapat av nationens bibliotikarie Carolina Lund, som ägde rum den 1 april 2026 i nationens pub. Dagen till ära var quizets tema "tioårsjubileum", vilket anspelade på att quiztraditionen funnits i tio år (ett så kallat aprilskämt). Vill ni i stället läsa den riktiga historien om quiz på Göteborgs nation hittar ni den på sida 16!

1. Hände idag

Idag är det onsdag den första april. Det är nog ganska jobbigt att vara född idag då man sannolikt svårligen tas på allvar i sitt liv. Ett praktexempel på detta är Logan Paul som fyller 31 år idag. Han har under de senaste åttio åren även friidrottat en hel del, något som han började med i ett antal matcher mot den brittiska influencern KSI. KSI är med i en youtubegrupp som heter vadå?

2. Göteborgsrelaterat

Way out West är ett stort firande och en folkfest som varje sommar utspelar sig i Slottsskogen i Göteborg. Way out west må vara lite äldre än vårt pubquiz, men hur många år fyller festivalen i sommar när den hålls i början på augusti?

3. Geografi

Något som jag firar denna vecka, utöver att quizet fyller tio år, är att det har blivit både sommartid och mycket ljusare. Nu är det nästan sommar, och för oss som ligger ganska långt norrut på planeten betyder det midnattssol. Många länder över polcirkeln gör anspråk på att vara Midnattssolens land, men kan ni alla länder som åtminstone delvis befinner sig över norra polcirkeln?

4. Historia

G 10 eller Group of ten är en sammanslutning av länderna som har en viktig politisk roll. Jag har också lärt mig att det är en typ av pistol. G 10 grundades 1962 när tio länder, Sverige inkluderat, gick ihop och skapade en pakt för att låna pengar till en internationell organisation som bedriver ekonomisk verksamhet - vilken organisation är det som kan nyttja dessa extra G10 pengar?

5. Populärkultur

Något som jag firar är strandskydd. Även om det ibland kan tyckas vara väldigt långtgående är strandskyddet en central del i att skydda både allemansrätten och den biologiska mångfalden. Strandskyddet är olika omfattade på olika platser men hur långt in på land från vatten sträcker det sig enligt huvudregeln?

6. Fysisk eller matte

Nobelpriset i medicin tilldelades 2016 till Yoshinori Ohsumi för att han har upptäckt och kartlagt maskineriet som styr autofagi, en fundamental process för nedbrytning och återvinning av cellens egna beståndsdelar. Häftigt nog så nobelpriset kan ju verkligen sägas vara ett firande av allt som är viktigt. Vem är det egentligen som bestämmer vem som tilldelas Nobelpriset i medicin?

7. Filmfråga

I februari är det precis tio år sedan filmen Zootropolis hade premiär. Filmen handlar om en kanin som blir polis och flyttar in till storstan där hon bestämmer sig för att försöka lösa mysteriet om en försvunnen utter, till sin hjälp har hon en kanske inte så lömsk räv. Vad heter Kaninen och räven?

8. Övrigt ämne

På tal om saker som fyller tio år i år, har mina föräldrar varit gifta i tio år i sommar. Jag vet stort. I världen, och jag tror primärt USA faktiskt brukar det talas om att bröllopspresenten ska matcha ett material, som blir starkare och starkare för varje år som går. Till exempel är den första bröllopsgåvan papper och 50 år guld. Vilken present är förknippad med att vara gift i tio år?

Svaren hittas på sida 20

DÅTID OCH NUTID

SOM REDAKTÖR

Jag valdes in som redaktör höstterminen 2024 och inte trodde jag då att jag skulle sitta fyra terminer till och att det skulle bli hela sju nummer av Halta Lejon. Men här kommer en liten tripp längst minnenas alle!

Nummer 1 2024

Det första numret jag var med och skrev var även det första som släpptes det året. En 37 sidor lång premiärupplaga, skapad av två spända och förväntansfulla redaktörer. Temat var "Höstens färger" och tidningen inleddes med orden "När solen gått ner över Uppsala slott, augusti månad känns som ett minne blott och den krypande förkylningen tvingar oss till en ingefärashot, ja då är hösten här." Detta trots att numret släpptes först i slutet av december... Ja, det var helt enkelt för sent för att byta tema.

Nummer 1 2025

Min andra termin med ämbetet och det var dags för ett nytt nummer. Den här gången med ett tema helt rätt i tiden. Jag skrev en text om Alla hjärtans dag-tips, och vi efterlyste bidrag till vår egen matchmaking-sida i tidningen. Tyvärr ekade postlådan lika tom som min närvaro på universitetets föreläsningar, så vi redaktörer fick bli kreativa och hitta på egna namn, karaktärer och kontaktannonser. För den trogne eller den helt ointresserade fanns även en sida fylld med små insändare att njuta av. Jag står än idag fast vid att redaktörerna bör belönas med ett KK-kort. Vi hade till och med kunnat dela på ett?

Nummer 2 2025

Vårens andra tidning och redan fler släppta än under hela föregående år. Ouch. Temat ändrades i sista sekund till "Sommarlycka", något vi glömde meddela Festmästare Erik om. Han hann skriva hela sin kurateltext om sina favoritdofter av sommaren. Hans topp tre var "svettiga fotbollsskor, nyklippt gräs och havet" och jag är beredd att hålla med om åtminstone två av dem. "Sommarens dofter" var alltså temat som ströks, och i efterhand är det inte svårt att förstå varför.

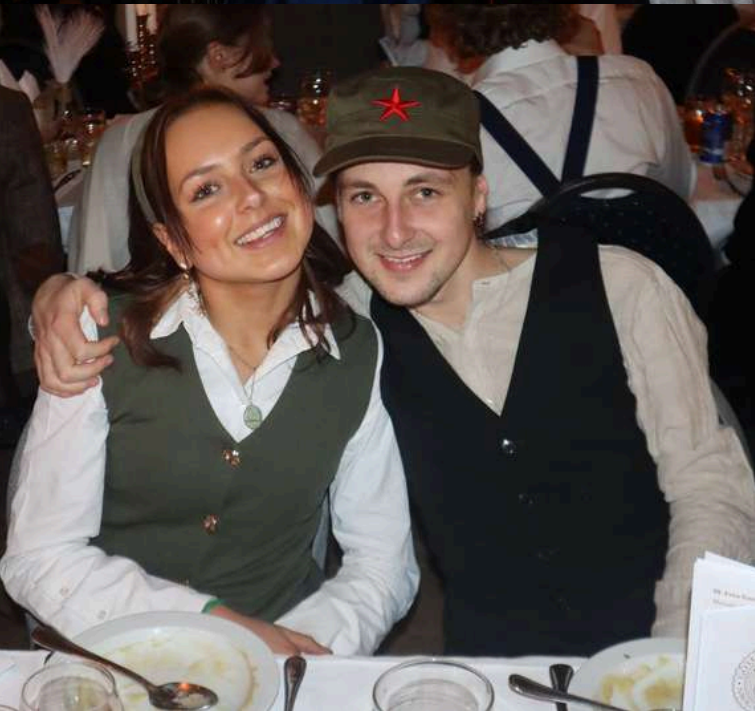

Andre Kurator Emeritus Rasmus, beskrev sin vardag med orden "Bokföringen sitter i ryggmärgen, debet och kredit aint got nothing on me", och jag kan allt annat än att hålla med när en terminstenta i bland annat redovisningsrätt nalkas. Finns det någon högervänster-regel för att hålla koll på vilken sida som är debet och vilken som är kredit?

Detta nummer innehöll även en intervju med nationens kära inspektor Ingrid Helmius. En av frågorna hon fick var om hennes bästa tips till såväl nya som erfarna ämbetsverkare. Jag väljer att avsluta denna text och min tid som redaktör med hennes kloka ord. Här kommer Ingrid's tips till oss alla:

Det man lägger in får man tillbaks. Var snäll mot andra och mot dig själv. Säg till folk att du tycker om dem. Tro på att folk tycker om dig. Himlen ramlar inte ner om du gör bort dig. Säg förlåt. Gå ut en stund innan solen går ner, framför allt på vintern. Ha alltid frukost hemma. Fråga om du inte förstår. Säg emot om nån är dum. Glöm inte äta. Glöm inte sova. Man kan vara med nykter. Man får stanna hemma.

TITANIC

QUIZFACIT

*Här hittar ni facit på pubquizet från sida 17.
Lycka till med rättningen!*

1. Hände idag

SVAR: Sidemen

2. Göteborgsrelaterat

SVAR: 19 år

3. Geografi

SVAR: Norge, Sverige, Finland, Island,
Finland, Grönland, Ryssland, Kanada

4. Historia

SVAR: IMF/ Internationella valutafonden

5. Populärkultur

SVAR: 100 m

6. Fysisk eller matte

SVAR: Nobelförsamlingen vid KI

7. Filmfråga

SVAR: Judy Hopps och Nick Wilde

8. Övrigt ämne

SVAR: Plåt

VILL DU SKRIVA I HALTA LEJON?

Skicka in en insändare, dikt eller en krönika.

halta@goteborgsnation.se

KALENDAR IUM

Maj

Blodbadet 15 maj

Vårbal Maj 16

Baklängesgasque Maj 22

Glöm inte!

- Pubquiz varje onsdag
- Karaoke varje torsdag
- Lunch varje fredag
- Brunch varje söndag
- Pub tisdag till fredag

Följ oss på våra sociala kanaler!

@goteborgsnation

@Göteborgs Nation

Håll utkik på nationens sociala medier för att ta del av allt annat som händer!

HÄRMED KALLAS SAMTLIGA MEDLEMMAR VID GÖTEBORGS NATION TILL VÅRLANDSKAPET 2026 MÅNDAGEN 11 MAJ KL. 18:00

Föredragningslista

- 1§ Landskapets öppnande
- 2§ Val av justeringspersoner tillika rösträknare
- 3§ Godkännande av kallelse och föredragningslista
- 4§ Meddelanden
- 5§ Ev. restantier och förfallna boklån
- 6§ Ev. kallelse av Hedersledamot
- 7§ Ev. val av Senior
- 8§ Ekonomisk rapport
- 9§ Terminsavgift 2026/2027
- 10§ Budget 2026/2027
- 11§ Verksamhetsrevisorernas utlåtande och ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2025
- 12§ Stadgerevidering
- 13§ Val av 3 Styrelseledamöter till och med juni 2028
- 14§ Val av Bibliotekarie fram till Vårlandskapet 2027
- 15§ Val av Hovmästare fram till Vårlandskapet 2027
- 16§ Val av Släppchef för HT26
- 17§ Val av 4 Uthyrningshovmästare för HT26
- 18§ Val av Sånganförare för HT26
- 19§ Val av 8 Klubbverkare för HT26
- 20§ Val av Karaokevärd för HT26
- 21§ Val av Reccevärd fram till Vårlandskapet 2027
- 22§ Val av Internationell Sekreterare fram till Vårlandskapet 2027
- 23§ Val av Alkoholombud fram till Vårlandskapet 2027
- 24§ Val av Jämlikhetsombud fram till Vårlandskapet 2027
- 25§ Val av Krönikör för HT26
- 26§ Val av Redaktör fram till Vårlandskapet 2027
- 27§ Val av PR-ansvarig fram till Vårlandskapet 2027
- 28§ Val av Nationskock för HT26
- 29§ Val av Nasjonsnorman fram till Vårlandskapet 2027
- 30§ Val av Stipendiesekreterare fram till Vårlandskapet 2028
- 31§ Val av 6 Söndabrunchvärdar för HT26
- 32§ Val av 4 Lunchvärdar för HT26
- 33§ Fyllnadsval av Sekreterare fram till Jullandskapet 2026
- 34§ Fyllnadsval av styrelseledamot fram till Vårlandskapet 2027
- 35§ Val av 2 Styrelse revisorer för verksamhetsåret 2026
- 36§ Val av 2 Styrelse revisorsuppleanter för verksamhetsåret 2026
- 37§ Övriga frågor
- 38§ Ordet fritt
- 39§ Landskapet avslutas

GÖTEBORGS NATIONS ÄMBETSVERKARE VT26

Förste kurator	Mathilda Lindblad	Marskalk	Emma Jobba
Andre kurator	Erik Högfeldt	Miljöombud	Elias Martinsson
Tredje kurator	Hugo Svedberg	Monismanienrepresentant	Oliver Falkesäter
Festmästare	Oscar Hellberg	Musikanföreläsare	Teodor Svedmyr
Klubbchef	Patrik Sonesson	Nasjonsnorman	Rasmus Björk
Inspektor	Ingrid Helmius	Nationsfotograf	Vendela Högström
Proinspektor	Cecilia Wassén	Nationskock	Maja Nordlander
Alkoholombud	Simon Larsson	Nationskock	Olivia Eklund Alm
Alumnsamordnare	Alve Wikerstål Wiczorek	Ordförande för valberedningen	Madeleine Hjelmstierna
Arkivare	Amalia Ahl	PR-ansvarig	Linn Anselius
Bibliotekare	Carolina Lund	PR-ansvarig	Signe Stenund
Biträdande bibliotekare	Sofia Muguleta Börjesson	Reccevärd	Sophie Worth
Fanbärare	Lotus Dolk Ekman	Reccevärd	Adrian Manneroja
Fanbärare	Olivia Backlund Garvander	Redaktör	Cassandra Klevenvall
Gasqueassistent	Ellen Björk	Redaktör	Ebba Nettelbladt
Gasqueassistent	Andreas Tsampanakis	Sekreterare	Sofie Ramsay Veljanovska
Hovmästare	Erik Landell	Släppchef	Lovisa Hvarfner
Hovmästare	Alvin Ljunggren	Spexmästare	Edvin Mårtensson
Husansvarig	Erik Landell	Spexmästare	Tilde Ramsö
Internationell sekreterare	Axel Cerin	Sportchef	Otto Birkoff
Internationell sekreterare	Stina Barber Almgren	Sportchef	Erik Frisell
Jämlikhetsombud	Ella Lawenius	Stipendiesekreterare	Elsa Brinck
Kareokevärd	Patrik Wedlin	Styrelseledamot	Alve Wikerstål Wiczorek
Klubbverkare	Edvin Sandell	Styrelseledamot	Noah Ånell
Klubbverkare	Beril Turgut	Styrelseledamot	Joakim Rolander
Klubbverkare	Desirée Luong	Styrelseledamot	Charlotta Andersson Lund
Klubbverkare	Linus Persson	Styrelseledamot	Anders Sundqvist
Klubbverkare	Helena Tronêt	Styrelseledamot	Bjarne Kahler
Klubbverkare	Maja Bennström	Sånganföreläsare	Carl Halvorsen Ljungberg
Klubbverkare	Mathilda Fredengren	Söndåbrunchvärd	Linnéa Peders
Klubbverkare	Saga Fektenberg	Söndåbrunchvärd	Filippa Lestin
Krönikör	Milly Bengtsson	Söndåbrunchvärd	Sebastian Solén
Kulturnämndsledamot	Vega Osman Bishop	Söndåbrunchvärd	Emma Backesten
Kulturnämndsledamot	Alexander Backström	Söndåbrunchvärd	Filippa Hermansson
Kulturnämndsledamot	Lovisa Hennel	Söndåbrunchvärd	Mattias Malmborg
Kulturnämndsledamot	My Thelander	Uthyrningshovmästare	Pontus Hägg
Ljud- och ljusansvarig	Pontus Hägg	Uthyrningshovmästare	Edvin Mårtensson
Lunchvärd	Alva Carlbring	Uthyrningshovmästare	Sophie Worth
Lunchvärd	Nicoline David-Engbrink	Uthyrningshovmästare	Elias Martinsson
Lunchvärd	Miriam Olsson	Valberedningsledamot	Nils Olofsson
Lunchvärd	Lina Söderhäll	Valberedningsledamot	Linda Hahn
Marknadsansvarig	Saga Hallberg	Valberedningsledamot	Andreas Tsabanakis
Marskalk	Klara Svedin	Webbredaktör	Alberto Comensana

